

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲	P. Dulfu
G. Coșbuc	▲	V. S. Moga
G-I P.V. Năsturel	▲	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	▲	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▲	C. C. Pop. Tașcă.

M. Gruber
- BUC.

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Cferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillante, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princese și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tuatele.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao in sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și armă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese. rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri in și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iernă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuintate la vindecarea suferinzilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pausamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriceii și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberonane, ploști și lighiane de porțelan, specule. ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, perservative, suspensoare thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază in orice parte a Tărei, contra ramburs, prompt și cu prăfurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

G. Coșbuc, Dac' o vrea Dumnezeu!—P. Gârboviceanu, G. Misail.—Gr. Teodossiu, Lipitorile sntelor de Vasile Alecsandri.—Teg., Congresul societății agrare.—Târnosirea bisericii Sf. Treime din Craiova.—Păstrarea strugurilor cu ciorchinul verde.—Dr. Lux., Furtunile.—Grăul românesc în 1906.—A., Invățământul agricol în România.—Câte bănci populare sunt în țară?—Revistele noastre.—Mulțumiri.—Cronica săptămânii.—Congresul agenților sanitari și al moșelor.—Informațiuni.—Bibliografie.—Apel.—Poșta redacției.

Părerii și propunerii: Preoții să viziteze pe săteni.

Felurimi: Peștele-lumânare.

Ilustrațiuni: George Misail.—Biserica din Gherghița (Prahova).—O caravană surprinsă de furtună.—Școala de agricultură dela Strihareș.

Dac' o vrea Dumnezeu!

Jată, copile, într'aceste vorbe e arătată una dintre cele mai adânci metehne ale neamului nostru. Multe ale noastre răni se închid și se vor mai închide, dar aceasta e adâncă până la os și va dăinui multă vreme. Vindecarea ei n'o putem aștepta decât numai dela lumina învățaturii prin școală.

Țăranul e sărac și istovit de boale. Și sărăcia și boalele lui au drept cauză, în cea mai mare parte, greșita credință pe care o spune el în cuvintele: «dac' o vrea Dumnezeu». Aceste cuvinte nu sunt pornite dintr'o inimă religioasă, ci dintr'o minte stricată. Un om cu adevărat religios nu poate cere lui Dumnezeu să facă minuni pe toate drumurile și în toate zilele; asta o poate cere numai cel ce are o concepție greșită despre Dumnezeu și despre rostul omului pe pământ.

Copilul țăranului e bolnav. Mamă-sa îi descântă cu babele, dar fără folos. O înveți să ducă copilul la doctor. Ce doctor, zice ea, par'că știe ceva doctorul! Ii spui, că lăsând copilul neingrijit o să moară. Dac' o vrea Dumnezeu să trăiască, va scăpa el și fără de îngrijirile mele, răspunde ea. Și stă și se uită cum îi piere copilul, cum i se stinge viața în tuse și în tremurături, și ea așteaptă mântuirea numai dela Cel ce a zis: ajută-te și te voi ajuta.

A murit copilul de o boală molipsitoare. Toate mamele cu copii mici din sat vin în casa mortului și lasă pe copiii lor să sărute mortul, iar mama celui mort împarte hainele acestuia de pomană copiilor, unuia îi dă căciula, altuia o cămașe, la al treilea opincile. Astfel un sat întreg de copii se molipsește de o boală epidemică și mor copiii încât nu mai rămân. Iar dacă spui țăranului de molipsire, de izolarea bolnavului, el răspunde: Ce, molipsire, Domnule! Dacă vrea Dumnezeu, se îmbolnăvește copilul; dacă nu, nu. Astfel, el lăsa cu totul de precauțiuni igienice și sanitare, singur își aduce boalele în casă, convins că împotriva voinței lui Dumnezeu nu te poți lupta. Adevărat că nu te poți lupta, dar trebuie să știe țăranul că Dumnezeu nu vrea să boalească oamenii; ei singuri oamenii vreau aceasta, făcând din îndărătnicia și nepriceperea lor o vrere a lui Dumnezeu.

Acelaș lucru la epidemiile vitelor. Măsurile de poliție sanitar nu le înțelege țăranul. A nu intra cu vitele bolnave într'un sat unde nu e epidemie (ca printr'asta să ducă boala în satul acela), a nu lăsa vitele sănătoase să doarmă într'un acelaș grajd și să pască pe acelaș câmp cu cele bolnave sau a nu le lăsa să bea apă împreună dintr'un acelaș scoc, acestea sunt pentru țăran nebunii de-ale oamenilor stăpânirii. Dacă o vrea, Dumnezeu, se îmbolnăvesc, zice el, și dacă o vrea nu se îmbolnăvesc, de le-ai băgă boala cu de-a sila în ele!

Țăranul își ară primăvara pământul și seamănă. Ară însă mai mult de mântuială și pune sămânță proastă. Ar putea să are mai adânc și să pue boabe mai alese, dar acestea sunt mai de prisos, zice el, căci dacă o vrea Dumnezeu ese rod și așa! Negreșit, ese, dar ce fel de rod! Apoi își sapă porumbul numai ca să și mântue treaba, nu plivește grâul și toate le face rău, încrezându-se că toate au să iasă bine, dacă o vrea Dumnezeu. Tot așa face cu pomii, nu-i îngrijește de loc, nu-i curăță de omizi, căci dacă Dumnezeu vrea rodesc ei și fără a-și bate Românul capul cu dâșii. Iar toamna se miră că are recoltă slabă și poame puține sau de loc și e descurajat că n'a vrut Dumnezeu cu el!

Iarna țăranul nu muncește nimic și numai consumă puțină-i agoniseală de peste vară. Dacă-l îndemni să învețe vreun meșteșug, fiecât de neînsemnat, să-și poată face singur măcar jugul și roțile carului, dă din umeri cu dispreț. Meșteșugurile nu sunt de noi, domnule, fierăria a țiganului, jocăria a sârbului, negustoria a grecului. Ii spui că ar putea câștiga ceva peste iarnă, cu vro industrie casnică. Nici vorbă! Cum au trăit părinții noștri, vom trăi și noi, așa-ți răspund, și dacă o vrea D-zeu o să eșim și noi din iarna asta. Și es rău, bieții, din iarnă. Fără porumb, fără legume, ajung în postul mare să sature foamea cu ce dă D-zeu! Dacă au eșit urzicele, trăesc cu deacestea.

Hrana țăranului e puțină și nehrănitoare. Mănâncă prost, nu de zgârcenie ori de sărăcie — căci toamna are și el destul — ci de nepriceput ce este. Pânea nu o știe face, zeama în care a fiert găina o aruncă, de carnea de vacă se ferește, și totul pentru el e mămliga, fie goală sau și nefiartă, cu oțet, cu usturoiu, cu ardeiu, cu brânză iute ori cu pește sărat. Untul nu-l iubește, ouăle le mănâncă numai când n'are încotro. De giaba îi spui că ar putea să se hrănească mai omeneste, că din cauza hranei rele e slăbit și dat boalelor, că-i mor copiii de nemăncare. El se uită la tine: «Lasă, domnule, dac'o vrea D-zeu nu perim noi de mămligă!» Și vede cu ochii însuși cum pier, din cauza boalei rele, când de pelagră, când de mizerie fizică.

Locuința țăranului e de multe ori, un cuib de boale. Fără ferestre pentru lumină și aer, scundă și mică și într'însa neorânduială și murdărie. Curtea plină de gunoae, în dosul casei bălării cu șerpi și cu arici. Din cauza locuinței proaste, mai ales copiii sunt galbeni și prăpădiți, cu tot aerul liber al câmpiilor vara. Și la asta țăranul răspunde tot cu aceleași vorbe, că dac'a vrea D-zeu omul poate fi sănătos tare și într'un grajd, și bolnav pierdut într'un palat!

Astfel mizeria fizică, sărăcia și marea mortalitate la țară au aceeași pricină. Dac'o vrea D-zeu. Țăranul locuiește ca vai de el, se hrănește prost, muncește fără inimă, nu se ferește de boale și nu se îngrijește aproape întru nimic de sănătatea lui și a vitelor sale, numai fiindcă D-zeu — dac'a vrea — îl va ține cu zile și așa! Aici e, copile, datoria cea mare a oricărui om luminat, care-și iudește patria; aici, să împrăstie neștiința și nepriceperea că nu toate merg în lume numai fiindcă Dumnezeu vrea așa, ci și fiindcă așa vrea și omul!

G. Coșbuc.

G. MISAIL

I.

G. Misail, cunoscutul publicist și bun român a încetat din viață în ziua de 21 Octomvrie c., și a fost înmormântat la cimitirul Belu din București. El s'a născut la 23 Aprilie 1835, în satul Trifești din județul Roman. Studiile primare le-a făcut în orașul Roman, iar cele gimnaziale și universitare (dreptul) în Iași.

Am fost delegat să vorbesc la înmormântarea lui, în numele «Societății pentru învățătura popo-

rului român», unde fusese vice-președinte și în numele Societății Culturale «Transilvania», unde fusese președinte.

II.

Iată spusele mele :

Intristată adunare,

S'a dus dintre noi încă un bătrân, format sufletește în epoca eroică a țării noastre ; s'a dus încă un bătrân a cărei viață publică e plină numai de fapte frumoase și înălțătoare ; s'a dus G. Misail, care a fost între noi numai inimă, ori unde a fost vorba de muncă pricepută, devotată și zealoasă pentru bine, în folosul țării și al neamului nostru!

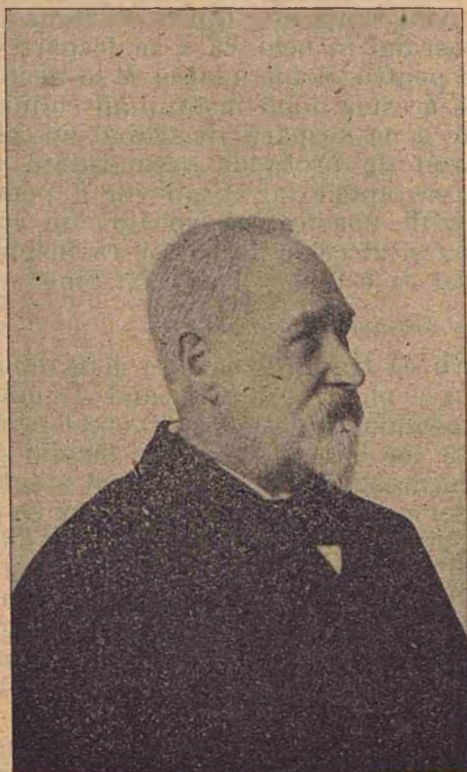
N'a fost mișcare mai însemnată dela 1855 încoaci, pe teren cultural și economic, unde să nu-l găsim și pe el părtaș. El a făcut parte din societatea întemeiată în Iași în 1858 pentru încorajarea tinerimii române la învățătură și din societatea «Economia», întemeiată în 1850; din societatea «Ateneul» întemeiată în Iași în 1859; din societatea «Ateneul», întemeiată în București în 1862; din societatea «Amicilor Constituțiunii», întemeiată în 1865; din societatea «Românismul», întemeiată de tinerimea liberală și naționalistă în 1870; din societatea comercială și industrială «Concordia română», întemeiată în 1880; din societatea «Macedo-română», întemeiată în 1879. Și atunci, când marii Români de peste Milcov, se sbuciumau și se luptau pentru sfânta unire a Moldovei cu Muntenia, el făcea parte din asociația pentru unire din Iași, în care figură toată tinerimea inimoasă a Moldovei între anii 1855—1859. Dar nu numai atât! N'a fost ziar, n'a fost revistă în vremuri, puse în serviciul luminării și apărării intereselor de viață ale țării și ale neamului, la care el, să nu fi lucrat cu toată căldura sufletelor convinse și devotate. A publicat nenumărate studii în *Steaua Dunării*, în *Zimbrul*, în *Vulturul*, în *Românul*, în *Ateneul Român*, în *Binele public*, în *Traian*, în *Buletinul instrucțiunii publice* și în altele. A redactat și administrat «Buletinul Inaltei Curți de Casație», între anii 1860—1867. Și pe lângă toate acestea a publicat numeroase studii și monografiile istorice, literare, juridice și politice.

Ca funcționar al statului, fie ca director al Ministerului de justiție din Moldova, fie ca prim grăfier al Inaltei Curți de Casație, fie ca secretar general al Ministerului de justiție, după unirea principatelor și contopirea ministeriilor, și mai în urmă ca secretar general al Ministerului de domenii, a fost un model de pricepere, de muncă și de cinste (1).

(1) El a făcut parte din Camera deputaților dela 1876—1880, ca deputat al Tecuciului, cum și din Consiliul de administrație al Regiei monopolurilor statului, timp de 12 ani.

El a fost omul datoriei desăvârșite!

Două sunt însă instituțiunile dela noi, care s'au bucurat de toată dragostea și devotamentul lui zelos și anume: «Societatea pentru Invățătura poporului Român» și Societatea culturală «Transilvania». Membru fondator al celei dintâiu, el a făcut chiar parte din comisiunea de cinci, care a întocmit primele ei statute. Dela 1866, adică timp de 40 de ani, a stat el nedeslipit de această societate, a stat streajă neadormită pentru binele și prosperitatea ei. Nu e moment mai însemnat din viața acestei societăți, unde să nu găsim și numele lui G. Misail. N'a fost adunare, n'au fost examene, n'a fost serbare școlară, n'a fost comisiune sau delegațiune

G. Misail.

pentru interesele Societății și ale școalelor ei, la care să nu fi luat și el parte. De aproape 30 de ani, îl găsim neîncetat în Consiliul Societății ca membru și mai în urmă ca vice-președinte. Pentru profesorii și pentru elevii școalelor Societății, G. Misail era unul din puținii bărbați cu care se identifica Societatea pentru Invățătura Poporului Român. Munca și dragostea lui pentru această Societate a fost tot-

deauna cea mai frumoasă pildă educativă și pentru profesori și pentru acei cari lucrează ca luminători ai satelor noastre în diferite colțuri ale țării.

Tot așa și cu Societatea culturală «Transilvania». Și acestei Societăți pentru ajutorarea la învățătură a tinerilor români de peste hotare, i-a dat el toată munca și inima sa. Dela 1868, îl găsim membru în comitetul ei. După 1881 vicepreședinte, iar dela 1891 neîntreput ca președinte. Numai doi alți bărbați mai găsim noi la această Societate, care să fi lucrat cu atâta râvnă ca el și aceștia sunt: *A. Papiu Ilarian* și *Al. Lupășcu!*

Pentru aceste două frumoase și patriotice instituțiuni, care se ocupă cu cultura Românilor de pretutindeni, a pus el toate inima, toată ființa sa! Intr'o ocaziune solemnă a spus el chiar, cu lacrimi în ochi, că a se despărți de aceste două instituțiuni, e pentru el tot una cu a se despărți de familia sa. În numele acestor două instituțiuni culturale, depun eu azi, înainte de a ne despărți de trupul lui cel neobosit pentru ele, prinosul de profundă recunoștință și iau angajământ solemn, că faptele lui Misail vor fi pentru totdeauna călăuza activității noastre; că spiritul lui va fi în veci în mijlocul nostru și al celor după noi, ca inspirator și însuflețitor spre tot ce e bun și spre mai bine!

Intristată adunare,

E lege a firii ca trupurile noastre să fie date morții, atunci când vremea s'a plinit, — atunci când Dumnezeu voiește! Cei aleși ai neamului trăiesc însă în veci prin amintirea pioasă a faptelor lor bune și devotate binelui general. G. Misail e unul din aceștia, pentru că a fost slugă bună și credincioasă în serviciul public și sufletul lui se poate duce vesel în lăcașul sfânt al dreptilor, pentru că datoria și-a făcut-o pe deplin în lumea aceasta și ca Om și ca Român de elită. Numele lui G. Misail e nemuritor pentru noi prin faptele lui frumoase! Aici e singura noastră mângâere în aceste momente de ultimă sărutare; aici e singura mângâere a mult devotatei și îndureratei lui soții, a prea iubiților lui copii și a rudelor!

Se duce dintre noi cu trupul acel care ne-a încălzit cu dragostea sufletului său distins și nu ne rămâne decât să căutăm mângâere în viața lui plină de roade pentru noi și pentru frații noștri români de pretutindeni!

III.

G. Misail nu lasă ca avere decât o prețioasă bibliotecă, înzestrată cu cărți românești, cum nu cred să aibă mulți în țara românească. Aproape nu e carte românească apărută în veacul al XIX-lea, ca

să nu facă parte din biblioteca sa. Printr'o scri-soare duioasă, el lasă această bibliotecă Societății pentru Invățătura poporului român spre a servi ca mijloc de cultură națională.

Moștenitorii vor îndeplini cu cea mai mare sfin-țenie această ultimă voință a lui G. Misail.

P. Gârboviceanu.

Lipitorile satelor

DE

Vasile Alecsandri.

Sunt multe relele încuibate la sate și cari fac ca sătenii să fie într'o stare înapoiată. Intre aceste rele este de ajuns să po-menim numai câteva, ca să vedem cât de mare este primejdia lor. Iată de pildă: lipsa de învățatură, cearta și uciderea pentru pământ, camăta, pripășirea unor streini necistiți și lacomi de câș-tig, beția, boale de tot felul, etc.

Marele nostru scriitor, Vasile Alecsandri, care a trăit o parte din vieța sa la țară a văzut de aproape aceste rele, și faptele văzute cu urmările lor le-a dat în vileag în frumoasele sale scrieri cu puterea lui de maestru.

În deosebi l-a isbit pe Alecsandri pripășirea la sate a streinilor cari își bat joc de țărâtimea noastră, într'un chip sau într'altul, l-a isbit șiretenia și toate însușirile rele ale lor și l-a îndemnat să alcătuească acea piesă de teatru, cu un nume atât de vorbitor: «Lipitorile satelor».

Intocmai ca și sătenii noștri, Alecsandri numește lipitori pe streinii adăpostiți la sate, fie ei Greci, Ovrei ori alte neamuri de oameni cari caută din rășputeri să facă averi în mod necin-stit, prădând pe săteni prin camătă, prin lingușire, otrăvindule corpul cu băuturi spirtoase falsificate și lăsându-i astfel în cea mai neagră sărăcie. Ba de multe ori, asemenea streini, cari n'au nimica sfânt, nu se dau înapoi chiar dela crime împotriva vieții sătenilor.

În piesa «Lipitorile satelor» se dau de gol astfel de streini, pe cari Alecsandri îi înfățișează cu apucăturile și păcatele lor, ca Românii cunoscându-i bine să se ferească și de ei și de în-râurirea lor cea îndrăcită, ce o au de multe ori, și prin urmare să se străduiască ca să găsească mijlocul cum ar putea scăpa de ei.

Întâmplările de cari se vorbește în «Lipitorile satelor» se petrec pela anul 1860, în satul Haram din Moldova. Totuși multe din faptele ce se arată se văd și astăzi la țară, așa că adevărurile crude din scrierea lui Vasile Alecsandri rămân încă în picioare.

Dar să arătăm pe scurt subiectul piesei de care este vorba, ca cetitorul să se încredințeze că autorul a știut să prinză ca într'o fotografie desfășurarea faptelor.

În cel dintâiu act, întâmplările se petrec în casa lui Ion Teslaru, răzaș din satul Haram. Săteanul ăsta are o nevastă harnică: Catrina, și un băiat vrednic: Nițu. Ion se îndeletnicește după vreme, când cu tâmplăria, când cu cârciumăritul. Ei duc o viață nu tocmai tihnită, de o bucată de vreme, de când Teslaru s'a apucat să ia bani cu dobândă dela un Ovreiu pripășit în sat. Și mai greu i-a venit Românelui când a luat în întreprindere casa de închisoare a satului. Neavând destui bani ca s'o săvârșească, e nevoit să se împrumute dela Ovreiu cu 1.500 lei, plătind pentru ei dobânzi grele.

Se apropie termenul de plată și Teslaru nu știe de unde va da banii; căci nu va avea decât după sfârșirea închisorii; însuși subprefectul îi pune sula în coaste, ca să achite datoria la timp.

Câteva cuvinte spuse de Ion, scoase din carte, ne arată în ce stare sufletească se găsea bietul om din pricina nevoii de bani. Iată cum grăia el lui Vântură Tară, alt sătean, căruia îngrijitorul mănăstirii îi rășluisese bucățica de răzășie, lăsându-l sărac cu judecățile :

— «Știi, cumetre, ce-i nevoia, când se leagă de capul omului. Ba cade piatra de-ți face ogoru una cu pământul; ba vine geru de-ți înghiață vița în vie; ba una ba alta, și nevoia te pândeste ca un hoț, te paște ca păcatu. . . .

Când vrei să te scapi de ghiarele ei, numai ce-ți iese Iuda înainte cu camăta, și azi îți ia o vacă amanet, mâine boii, poimaine sumanul din spinare. . . . tot astfel, până ce te lasă lipit pământului».

În astă vreme, Khir Iani, arendașu lmoșiei Haram, Grec șiret și lacom de înavuțire, dă cu împrumut pentru două luni 1.500 lei, ca să-i pună amanet răzășia din Haram și la termen să-i dea înapoi 2.500 lei. Gândul Grecului eră să i să vândă moșioara lui Teslaru, căci știa el că în 2 luni nu va putea face rost de bani, și în aceeșă vreme ca să poată veni mai des prin casa lui, pe la lelea Catrina, nevasta lui Ion.

Ion Teslaru înțelege însă gândurile aceste ale Grecului și-l face să-și ia tălpășița din casa sa pe fereastră.

Grecul se supără grozav și supărarea lui este și mai mare când află că în casa lui Ion se adăpostește o copilă orfană, Mariuca, ce îi slujise lui și care nu mai putea să sufere ocările și bătăile Ruxandrei femeia nelegiuită a Grecului.

Țăranii din Haram, jefuiți de Moise cârciumarul, Ovreiu lacom de câștig, lingușitor și peșichir, se hotărâse să nu mai bea la cârciuma lui și se duc cu toți la cârciuma lui Ion Teslaru.

A fost de ajuns atâta și a fost și de ajuns supărarea lui Iane, ca oveii și cu grecul să se întovărășească și să dea în cap pe bietul român, ba chiar să-l și omoare.

În actul al II-lea, întâmplările se petrec la cârciuma lui Moise, sub un umbrar. Tristă priveliște ne înfățișează țăranii noștri ticăloșiți, când îi vedem rugându-se de Moise ovreiu, ca să le dea băutura pe datorie, până la ridicarea recoltelor, și mai trist ni se înfățișează Martin, care își dă și sumanul din spinare pentru rachiu.

Grecul și Ovreiu pun la cale împreună uciderea lui Ion Teslaru. Le trebuie însă un omoritor și-l găsec cu ușurință. În casa lui Ion se pripășise de câtăva vreme o slugă ursuză, leneșă și bețivă, Gavril Sârbul. Omul asta nu voia să asculte nici de în-

demnurile de muncă ale Catrinii, nici de muștrările lui Ion. Iși petrecea vremea mai mult în cârciumă. Necăjit că Ion Teslaru nu-i mai dă nici de băut, nici bani înainte, ridică asupra lui toporul, dar este înhățat de jandarmul care se află de față și e dus la primărie.

Înainte de a-l duce la oraș, Iane Grecul se pune chezaș pentru Gavril și acesta este lăsat în libertate. Grecul îl asmuță apoi pe Sârb asupra lui Ion, și cu băutura și cu fâgădueli. Gavril se hotărăște să-șiucidă stăpânul.

Zis și făcut. Gavril desprinde scânduri dela schelele închisorii și când Ion se urcă sus ca să lucreze, scândurile ies din cuie și nenorocitul teslar cade jos și moare.

În actul al III-lea, întâmplările se desfășură într'o pădure. Vedem pe Gavril Sârbul într'o stare de plâns. Îl urmărește necontentit fapta lui nelegiuită. Trecând prin pădure și Moise Ovreiu, Gavril îl recunoaște și-i cere să-l ajute cu ceva, căci numai din pricina lui a făcut moarte de om. Altfel îl va denunța subprefectului.

În această vreme se vestește în sat că Mariuca cea orfană, adăpostită de Ion, a moștenit o avere bunicică dela un bogătaș din sat. Iane grecul, aflând că Ion a adăpostit-o la casa pădurarului, o găsește și o fură, ca mai târziu să se însoțească cu ea.

Gavril Sârbul caută acum să se îndrepteze, să se pocăiască și dorește din tot sufletul ca să scape pe Mariuca din ghiarele Grecului Iane, care o ascunsese.

În al IV-lea act, întâmplarea se desfășură în casa lui Iane Grecul. Cei doi capi ai răutăților, Grecul și Ovreiu, se sfătuiesc ca să scape de Gavril, care nu le dă pace. Mijlocul cel mai simplu este otrăvirea. Gavril e poftit la un pahar de vin, în care ei turnase otravă; însă acesta așteptându-se la orice din partea lor, nu bea. Totuși el se face mort, ca să vadă mai bine ce au de gând cu el cei doi mizerabili. Grecul se repede la Gavril să-i taie gâtul cu iataganul, dar Gavril sare asupra lui îl înhață cu putere și-l silește a mărturisi unde a ascuns pe Mariuca.

În al V-lea act, întâmplările se petrec în piața satului. Iane Grecul nu se lasă însă și prin amenințări și vorbe dulci face așa ca Mariuca să-l ia pe el de bărbat. Nițu, fiul lui Ion Teslaru, e atunci desnădăjduit, căci el doriă să o ia de soție, și nu-și putea închipui că Mariuca și-a schimbat gândul.

Dar tocmai când primarul întrebă pe mireasă dacă voește să ia pe Grec de bărbat și nunta sta gata să pornească, vine Vântură Țară, care aflase dela Gavril cum Grecul și Ovreiu au pus la cale uciderea lui Ion Teslarul, și dă pe față fapta lor.

Grecul și Ovreiu sunt puși în lanțuri și porniți la închisoare, Gavril cade mort. Nițu ia de soție pe Mariuca.

Lipitorile satelor s'au jucat în foarte multe rânduri la teatrele din țară. Zilele trecute s'au jucat pe scena Teatrului Național din București și la Iași cu prilejul inaugurării statuei lui Alecsandri. Cine vede ori citește această piesă, are în fața lui o icoană credincioasă a unei părți din viața trudită a sateanului român.

Grig. Teodossiu.

Congresul societății agrare.

Al treilea congres al marilor proprietari de pământ, constituit în societate, s'a deschis la 22 Octombrie la Ateneul Român, sub președinția d-lui Sava Șomănescu, președintele acestei societăți.

D-l Șomănescu a rostit o cuvântare de deschidere, aducând omagii M. Sale Regelui și făcând în aceeași vreme și o expunere a activității societății, în decursul celor șase ani dela înființarea ei. Amintește apoi despre necesitatea tacerii unui cadastru al proprietăților funciare și despre pagubele ce se aduc agricultorilor prin lipsa de vagoane de cereale și nădăjduște că sub domnia M. Sale Regelui, agricultura va ajunge și la noi înfloritoare.

După aceea se trimete o telegramă M. Sale Regelui, acela care cel dintâiu, pe Domeniile Coroanei și pe cele particulare, a dat tuturor pildă de propășire în cultura pământului și de bună gospodărie.

În ședințele cari au urmat s'au ținut mai multe cuvântări și s'au făcut propuneri, privitoare la agricultură, la îmbunătățirea ei și la mijloacele prin cari s'ar putea ridica țărâניה.

D-l inginer C. Alimănișteanu ține o conferință instructivă, și patriotică, despre proprietarii rurali și chestia țărănească.

D-sa dovedește că marii proprietari au un rol însemnat în dezvoltarea noastră economică și socială și că de sprijinul lor atârână chiar dezvoltarea firească a țărânimii. O stare înfloritoare a populațiunii rurale nu se poate dobândi fără concursul proprietarilor mari, cari cunosc mai bine de cât oricine pe săteni și cari cei dintâiu trebuie să le dea mână de ajutor.

Țăranii stau rău din toate punctele de vedere. Din cei 974.139 contribuabili cu drept de vot, nu votează direct decât 93.604; restul de 880.535 votează prin delegație. Aceasta însemnează că politicește săteanul este înapoiat, căci îi lipsește cu desăvârșire educația cetățenească. Economicște, el nu stă mai bine. Nefiind nici munca, nici comerțul, nici mijloacele de transport organizate cum se cuvine, țăranul este pururea sărac.

Este destul un an de secetă, și D-zeu știe cum ese din iarnă săteanul. Țăranii sunt rău administrați și mai cu seamă speculați neomenește. Boalele și mortalitatea la copii ridică agriculturii o sumedenie de brațe și ne pun mai prejos de alte popoare, în ce privește atât numărul cât și puterea noastră de viață.

Cei 5.000 proprietari mari rurali trebuie să se întovărășească și să lucreze din inimă pentru ridicarea țăranimii. Exemple vii se găsesc la Domeniile Coroanei și la alți 34 mari proprietari din țară, cari au înțeles că de starea de înflorire a țăranului este legată însăși propășirea marelui proprietăți, propășirea țării întregi.

Ca urmare a frumoasei cuvântări a d-lui Alimănișteanu se votează următoarele propuneri ale d-sale :

„Să se facă apel la toți proprietarii din țară cu mai mult de o sută de hectare, prin membrii societății agrare și alții.

„Să se numească un mare comitet provizoriu care să cuprindă cel puțin doi proprietari mari de județ. Acesta, pe spesele societății agrare și prin interveniri către ministerul de finanțe și adm. financiare, să scoată tablouri de numele și localitățile proprietarilor peste o sută-hectare din fiecare județ.

„După aceste tablouri să se convoace o mare întrunire la București, prin Ianuarie sau Februarie, în care să se stabilească și să se găsească formule obligatorii de a se cotiza, să se întocmească un program de acțiune și de lucrări și să se pună bazele unei largi și trainice solidarizări a proprietății mari cu mica proprietate și cu cea mijlocie“.

D-l doctor Creangă vorbește apoi de lipsa de interes a arendașilor față de țăranime și mai ales de specula ce aceștia a fac cu pământul rural și cu brațele muncitorilor agricoli. D-sa se ridică împotriva arendașilor-antreprenori. Cere să fie puși la dări grele acei proprietari cari își arendează moșiile, în loc de a căuta să lucreze însăși, ca să îmbunătățească cultura pământului și ca să îndrepteze starea de inapoiere dela sate. Mult mai bine ar fi ca acei proprietari să-și vândă moșiile unor oameni cu dor de muncă.

D-l Creangă cere ca statul și așezămintele de bineface să nu mai arendeze pe viitor moșii antreprenorilor.

În același înțeles vorbește și d-l M. Alexandrescu, care

cere să se voteze o lege prin care să fie urmăriți aceia cari înlesnesc străinilor ca să cumpere moșii, împrumutând numele lor. De altfel și arendarea unei moșii la streini pe termen lung poate fi privită tot ca și o vânzare.

D-l C. Cristodorescu vorbește de greutatea ce le întâmpină agricultura cu drumul de fier, atât în ce privește tarifele, cât și transportul. Din pricina unor astfel de tarife se protejează produsele streine în dauna celor naționale; iar din cauza lipsei de vagoane se aduc pagube mari celor cari trimit cerealele. D-sa face apoi următoarele propuneri:

1) Orice măsură tarifară pentru transportul pe căile noastre ferate, să se ia prin consiliul de miniștri;

2) Pentru luarea măsurilor de asemenea natură să se întrebe și cei interesați: societățile agricole, industriale și Căminele de comerț și industrie;

3) Să se alcătuească pe lângă direcțiunea căilor ferate o comisiune permanentă, compusă din agricultori, industriași comercianți, cu menirea de a aviză la măsurile tarifare de luat sau de abrogat; această comisiune să mai aibă însărcinarea de a studia și a aviză la mijloacele de întrebuințat din partea căilor ferate, pentru a se veni cât mai mult posibil în ajutorul muncii naționale;

4) Pentru procurarea materialului rulant și a altor necesități de construcțiune, în vederea înlesnirilor transporturilor să se contracteze un împrumut de 75 milioane de lei, a cărui anuitate să se achite cu o taxă de o jumătate ban, ce s'ar pune pe tona kilometrică pentru transportul vagoanelor încărcate deplin;

5) Să se ia măsurile cele mai severe, ca distribuirea și manipularea vagoanelor să se facă în condițiuni cât mai bune.

6) Conducerea serviciului de exploatare al căilor ferate să fie încredințată la persoane cu cunoștințe economice și comerciale.

7) Să se ia măsurile cele mai serioase ca personalul inferior de exploatare să și îndeplinească datoria așa cum se cuvine.

Tot în acest congres s'au mai făcut și alte propuneri, între cari cităm:

Comerțul cu cereale ne fiind bine organizat, să se studieze chestia magaziiilor cu silozuri, unde să se depună cerealele după calități; să se ia măsuri în contra samsarilor de produse cari cutreeră satele; să se organizeze și comerțul de cereale prin oboare și târguri, ca sătenii să nu mai fie speculați.

Să se închidă granițele pentru vițele străine, căci și în

țară la noi se găesc destule soiuri bune de vițe, ca și de portaltoaie pentru replantarea viilor noastre.

Să se facă oarecare îmbunătățiri prin cari portul nostru Galați s'ar putea ridica. Astfel ar fi: crearea tarifului pe zone, înmulțirea numărului vagoanelor de cereale, etc.

Caii pentru armată să se cumpere din țară, și în această privință ar trebui ca guvernul să vie cu o lege. În acest chip s'ar încuraja și creșterea cailor.

Teg.

Târnosirea Bisericii Sf. Treime din Craiova.

Duminică 15 Octombrie trecut s'a făcut târnosirea bisericii Sf. Treime din Craiova de către P. S. Episcop Atanasie al Râmnicului asistat de cler. Au fost de față cititorii bisericii d-nii Dimitrie, Barbu și George Știrbei, epitropii Argetoianu și Marocneanu; apoi d-nul Ministru Tache Ionescu, general Gigărtu, general Corvin, prefectul județului, primarul orașului, etc.

Biserica Sf. Treime a fost zidită în anul 1768, în zilele d-lui Al. Sc. Ghica, de către Dumitrana Știrboaia, Stolniceasa soția marelui logofat Const. Știrbei. Această biserică își mărește veniturile prin danii de moșii făcute în 1811 de vornicul Barbu Știrbei. Biserica se înfrumusețează în 1840 și o tâmplă se zugrăvește și i se dau podoabele de iznoavă și odoare de către logofătul Barbu Știrbei, devenit mai apoi domn, cum și de mama acestuia Ecaterina Bibescu.

Moștenitorii de azi ai lui Barbu Știrbei și ai lui Gh. Bibescu, rudă cu cel dântâi, au reconstruit această biserică din temelie făcând din ea o podoabă a orașului Craiova.

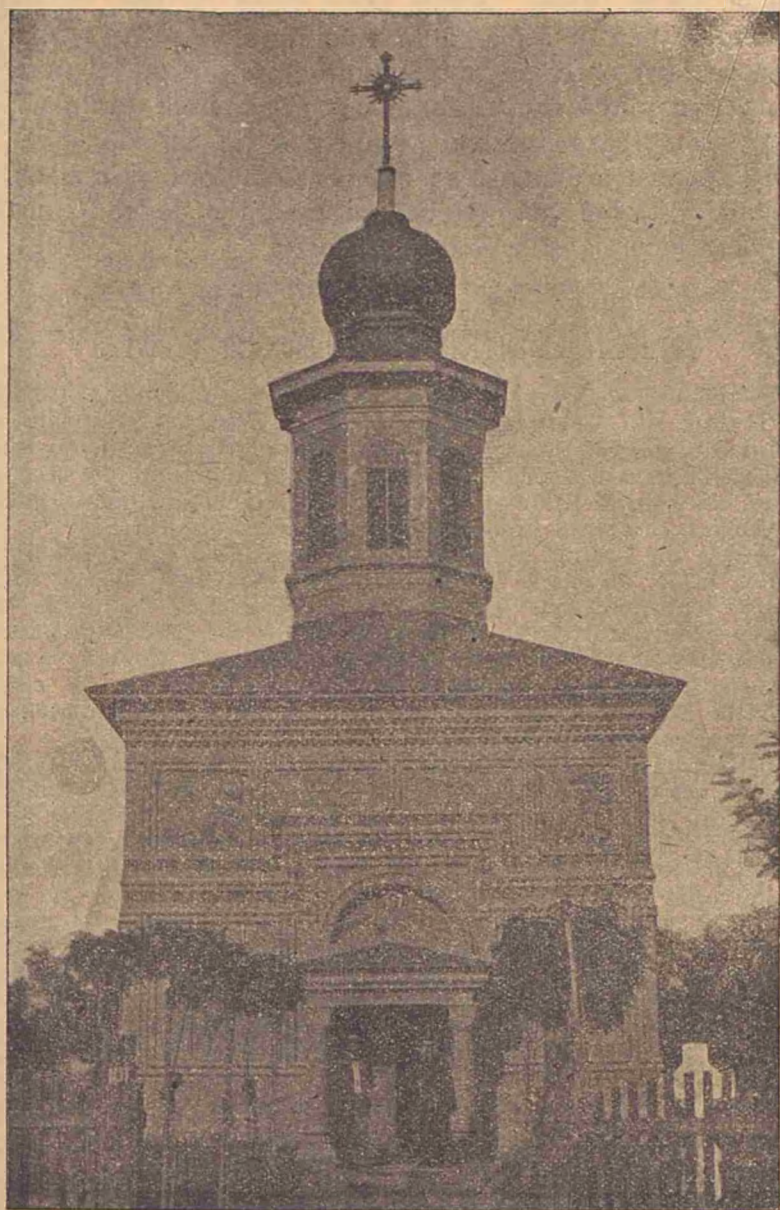
Imprejurul bisericii s'a făcut o frumoasă grădină, plantată cu arbori, pe locul unor case vecine cumpărate și apoi dărâmate de epitropia bisericii Sf. Treime.

Venitul acestei biserici se ridică în 1905 la 105.892 lei rezultați din patru moșii, 2 case în Craiova și 1 casă în București.

Din venit, în afară de întreținerea bisericii și a personalului, se mai cheltuește anual pentru consultații medicale gratuite 13.349 lei, burse și cărți 10.100 ajutoare 7850 lei, milostenii la Paște și Crăciun 3000, subvenții 2500, Casei Bisericii 1958,25 lei, etc.

Peștele-lumânare

Un fel curios de lumini se ard în Alaska (America), — zice *Apărarea Națională* —. Acolo există un pește, care uscat fiind, arde încet răspândind o lumină frumoasă și intensivă. Indigenii așează peștele acela uscat într'o gaură făcută anume în mijlocul mesei cu capul în jos și apoi îi dau foc dela coadă. Arzând peștele acesta mai răspândește încă și o căldură foarte plăcută. Un pește arde cam 3 ore.

Biserica din Gherghița (Prahova)

Această biserică a fost clădită în 1641 de către Mateiu Basarab, Domnitorul Țării-Românești, și restaurată de către Administrațiunea Domeniului Coroanei.

Păstrarea strugurilor cu ciorchinul verde.

Conservarea strugurilor cu ciorchinul verde este fără îndoială foarte grea și delicată, dar în schimb este de mare preț, căci putem avea struguri până în luna Aprilie și Maiu, adică după 8 luni dela cules, ca și când i-am fi rupt atunci de pe butuc.

După cum se spune, acest mijloc a fost descoperit întâmplător de un anume Batiste Larpenteur la 1842. Acestui om îi veni în gând într'o zi să umple o garafă de pe masa sa cu apă și să pună în această sticlă ciorchini de struguri împreună cu o bucată din coarda lor. El credea că acești ciorchini vor produce acelaș efect, și vor țineă cel puțin tot atâta cât țin florile. În luna Februarie văzând că trecea pe dinaentea casei lui 2 prieteni, pe care îi știă că caută a introduce în cultura lor toate îmbunătățirile putincioase, îi chemă în casă și cu mândrie le arată ciorchinii de stuguri tot așa de frumoși ca și când ar fi fost culeși atunci. Acești doi cultivatori luară imediat notă de această descoperire și chiar în toamna următoare căutară a pune în practică descoperirea lui Larpenteur întrebuintând dela început vase de metal.

În vreme de peste 60 de ani totul s'a perfecționat, așa că astăzi se cunosc toate condițiunile ce trebuiesc îndeplinite pentru o bună conservare. Aceste condițiuni sunt: un local propriu; o instalațiune interioară; anume struguri; îngrijirile de dat la cules și în timpul păstratului.

Condițiunile principale ale localului sunt: lipsa de umezeală, o temperatură scăzută și închiderea deplină.

Mai bine se păstrează struguri în odăi cari sunt jumătate în pământ (subsol), la nevoie se pot așeză și în odăi din catul de jos.

Trebuie să avem în vedere ca strugurii pentru conservat să-i culegem bine copti. Ei sunt supuși pe urmă la fermentațiunea alcoolică și putridă, contra cărora trebuie să luptăm pentru a obțineă astfel o conservare. Temperatura joasă fiind principalul element care oprește sau întârziază fermentațiunile alcoolice și putride să se producă, se înțelege că prima condițiune este de a feri strugurii de o temperatură ridicată, și a-i pune într'un local unde temperatura în timpul ernei să se mențină la 2—4° C.

În timpul gerurilor mari, dacă este absolută nevoie, se poate pune în odăi o lampă de alcool sau de petrol, ca să nu fie peste măsură de frig.

Dacă localul e prea umed, punem var nestins, sau mai bine clorură de calciu, fiindcă aceasta absoarbe o cantitate îndoită a greutateii sale de vapori de apă și nu ia din aer acidul carbonic, care e necesar, cum face varul.

Geamurile trebuie bine astupate îndată ce s'au introdus strugurii și lipite la încheeturi cu hârtie.

Lumina nu este vătămătoare dacă strugurii sunt bine copti, decât în ernele dulci. Pentru strugurii puși la conservat nu tocmai copti, și care în general se pun cei din urmă, lipsa de lumină este absolut necesară.

În fine localul trebuie să fie absolut curat și pe jos așternut un strat de ferestreitură de lemn.

Pregătirea localului. — În interiorul localului de păstrat strugurii se fac polițe de lemn, pe care se pun borcane de sticlă în care au să se pună coardele cu struguri. Aceste rânduri de polițe să fie destul de depărfate, și umblarea printre ele să fie comodă.

Borcanele trebuie așezate destul de departe astfel ca cele 2—3 sau chiar 4 coarde cu ciorchini ce se pun în fiecare borcan să nu se atingă unul de altul.

Mai trebuie iarăși ca apa ce ar pică sau boabele ce ar cădea dela un borcan să nu atingă strugurii din borcanele de mai jos.

E bine ca în localul de conservat să se pună și un hârdău cu apă, care să aibă aceeași temperatură ca apa din borcane și din care se va lua spre a se umplea mai târziu borcanele când apa din acestea se va evaporă.

Culesul strugurilor și pusul la conservat. Este bine constatat că strugurii care se păstrează mai mult, sunt aceia ce să culeg imediat ce s'au copt, pe când acei culeși mai târziu se păstrează mai anevoie.

În general culesul se poate începe pentru varietățile mai timpurii dela 10—15 Septembrie înainte; iar cei târzii dela 1 Octombrie înainte. Culesul se face în zilele frumoase și numai după ce s'a ridicat roua. Culesul să se face chiar de proprietar sau de un om de încredere.

Se aleg numai strugurii cei mai frumoși și de tot sănătoși, tăindu-se cu coarda dela trei ochi sub ultimul ciorchine. Dacă câmpurile sau meritele sunt prea lungi se pot tăia coardele și de doi ochi.

Punerea coardelor în borcane se face de aceleași persoane care i-au cules seara sau dimineața. Se așează mai întâiu polițele cele mai de sus. Unul din oameni așază coardele cu struguri în borcane, căutând ca ciorchinii să nu se atingă între dânșii sau de borcane. Pentru ca să încapă mai multe coarde în același borcan e bine a se pune coarde de diferite grosimi. La fiecare coardă lucrătorul ajutor, care predă strugurii celui ce-i așează, nu lasă decât unul sau cel mult 2 ciorchini, căci lăsând mai mulți, coarda se poate rupe și circulațiunea devine incomodă.

Lucrătorul însărcinat cu așezatul trebuie să mai observe ca apa din borcan să nu dea afară, iar așezatul să-l facă

încet și cu băgare de seamă măsurând mai întâiu din ochi ca coarda să ajungă la apă.

Dacă din nebăgare de seamă se udă vr'un borcan pe dinafară, el trebuie imediat șters cu o cârpă curată; iar dacă se udă vr'un ciorchine, se pune mai întâiu la un curent de aer să se usuce și apoi se așază în borcan.

Ciorchinii cei mari și cu coarde mai lungi se pun în rândurile de sus, iar ciorchinii cei mai mici în rândurile de jos.

(Revista Viticolă.)

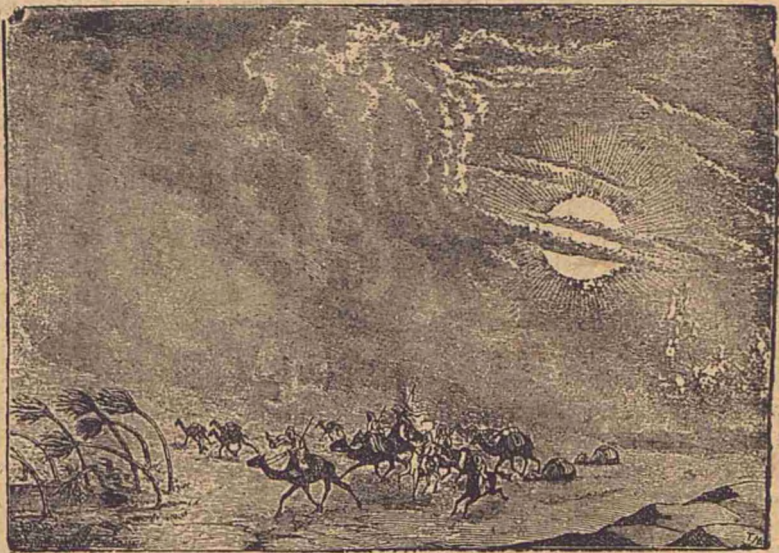
FURTUNILE

— Cieloni, tifoni, tornados, trombe, sorburi —

La 5 Octomvrie trecut, telegraful ne-a adus știri despre o furtună grozavă care a bântuit Marea Antilelor, o parte din insula Cuba, golful Mexicului, coastele de miazăzi ale Statelor Unite, peninsula Florida și s'a depărtat în spre miazănoapte-răsărit, pe lângă coastele răsăritene ale Statelor Unite, apucând spre Europa, de-acurmezișul Oceanului Atlantic.

Această furtună a bântuit mai întâiu o parte din țara zisă Venezuela, stricând drumul de fier, înecând un vas olandez și făcând stricăciuni altora, apoi a înaintat spre apus și răsărit, iar mijlocul ei a trecut pe lângă Havana, capitala insulei Cuba și s'a îndreptat spre Florida, de unde și-a întors calea spre apus și miazănoapte. La 3 Octomvrie începu furtuna în părțile Venezuelei; la 4, pe la 10 $\frac{1}{2}$ dimineața eră puternică în Cuba, dar a doua zi își arătă toată strășnicia. A rupt toate căile ferate, a prefăcut ulițele în puhoai, a dărâmat case, făcând numai în orașul Havana pagube de zece milioane de lei. În două ținuturi a dărâmat 150 de magazii pline cu tutun și tutunul de pe ogoare l-a rupt și făcut una cu noroiul. Vântul bătea cu iuțeală de două sute de kilometri pe ceas, deci de vre-o cinci ori cât iuțeala trenurilor de pe la noi. Intr'un ceas ar fi ajuns de la București la Focșani, ținându-se pe lângă șinele drumului de fier! Vasele de războiu ale Statelor Unite, cari se aflau lângă Havana, cât p'aci de nu s'au înecat, dar pe unul tot l-a isbit într'un fund neadânc, nisipos. Aproape de Havana oră un lagăr, unde stau tăbăriți marinari și altfel de soldați americani. O pățiau rău, dacă nu li se dădea veste prin telegraf de către un preot astronom, cu un ceas înainte, că vine furtună, și dacă Americanii nu s'ar fi grăbit să se adăpostească pe vasele de războiu și să ridice ancorele. Din vasele mici ale pescarilor, vre-o 40 s'au sfărâmat de stânci și cheiuri.

Nenorociri mari au suferit oamenii cari lucrau la calea ferată pe lanțul de insule de pe lângă Florida, fiind ori în case ori în bărci și alte vase plutitoare legate lângă țăr-muri. Una dintre insulele Key (Elliotts Key) la vre o 25 de mile mai la miazăzi de Miami și a pierdut toți locuitorii. A trecut peste ea furtuna, dărâ-mând și măturând clădirile și copacii, apoi s'a făcut liniște. Locuitorii au eșit din adăpos-turi să vadă cu ce s'au ales, dar furtuna s'a întors, aducând valuri uriașe de apă, care au spălat tot de pe ea. Din fiin-tele vii n'a rămas nici una, ci numai stâncă goală și nisip. Din cei 250 de locuitori, nici urmă !

O caravană surprinsă de furtună.

Căpitanul Bravo, de pe vaporușul «Sainte Lucie» spune: «Valurile se înălțau ca niște dealuri, furtuna bătea cu iu-țeală de 80 de mile pe ceas. Am stat două ceasuri lângă insulă, până ce un munte de apă a năvălit înecând tot. Ri-dicasem ancora din vreme. Pe locul unde e insula Elliottskey se sbăteau ape furioase. Nu se vedeă din valuri nici vâr-ful cel mai înalt: case, șuri, copaci, leșuri de oameni și de cai le duceau val-vârtej apele pe lângă noi. Pe «Sainte Lu-cie» erau o sută de lucrători. Din aceștia au luat valurile 35, alt vapor «Peerlesz», cu altă sută de oameni, s'a înec-at. Un vapor spaniol a scăpat pe unii din el, dar așa de răniți, în cât anevoie vor puteă trăi. Despre flota de vase de pescari a Floridei nu se știe nimic. E de temut că s'a înecat.

Câtă vreme statele Illinois, Iowa, Kansas și Missouri erau

nelocuite, furtunile treceau nebăgate în seamă. De când însă locuitorii s'au înmulțit și s'a început a țineă socoteală, s'a văzut că sunt foarte numeroase și nespuse de aducătoare de primejdii. Așa la 1883 s'a făcut socoteală că dela 1877—1883, în 6 ani, fuseseră 468 de furtuni. Numai dela Fevr. 1880 și până la Sept. 1881 (într'un an și jum.), furtunile au omorît 177 de inși și rănit 539, au dărâmat 988 de case, fără a mai vorbi de vite și de holde!

În furtuna din Septemvrie numărul morților va fi ajuns la o mie; deci poate că nenorocirea în privința vieților de om să fie mai mare decât cea dela San Francisco și dela Valparesso, când cu cutremurele întâmplăte tot în acest an.

În Septemvrie în 5, altă furtună a bântuit Marea Chinei, portul Hongkong și împrejurimile lui. A venit pe neașteptate, căci astronomii dela Observator n'au dat de știre, cum a făcut cel din America. Furtuna a ținut la Hongkong, două ceasuri. Douăsprezece vase mari, cele mai multe engleze, s'au înecat; pe 24 le-a isbit de țărni; iar pe 7 le-a stricat, cum e mai rău. Dintre vasele mici chinezești au pierit, numai la Hongkong, vre-o mie. Magazii și case din port, o cazarmă s'au prăpădit. Au pierit și aci vre-o mie de oameni, mai cu seamă Chinezi, cari se aflau pe vase.

Rarele ce fac vârtejurile ce însoțesc aste furtuni sunt foarte grozave, umplute de paie, de noroiu și de toate necurățeniile. Pe femei le dezbracă furia vântului cu totul și le unge cu mâl; pe găini le jumulește; pe boi și pe cai sau pe oameni îi aruncă une ori la sute de metri dela locul unde sa aflau.

La noi zic că i-au luat Elele.

(Sfârșitul în numărul viitor).

Dr. Lux.

Grâul românesc în 1906.

(Raport adresat Ministerului, de stațiunea agronomică din București asupra calității grâului românesc din recolta anului 1906).

Anul trecut, semănăturile de grâu s'au făcut (din lipsa de ploii) în condițiuni mai puțin favorabile ca în alți ani și au fost mai întârziate din cauză greutății întâmpinate la facerea arăturilor.

Iarna a fost destul de favorabilă semănăturilor.

Primăvara la început a fost răcoroasă și puțin priincioasă dezvoltării grânelor. S'au îmbunătățit simțitor chiar și grânele târzii; astfel în prima jumătate a lunii Maiu, culturile de grâu se prezentau în condițiuni foarte favorabile și erau atât de frumoase, încât lumea se așteptă cu drept cuvânt la o recoltă cum nu s'a mai văzut de vreo 10 ani încoace.

Approape de la înfloritul grâului și până la recoltă, timpul care a urmat, poate fi considerat ca puțin priincios grâului. Ploi pu-ternice, deși cu caracter parțial, au bântuit întreaga țară.

De asemenea și grindina și rugina au făcut în unele localități pagube simțitoare.

În apropierea secerișului s'a îndreptat vremea, astfel că mare parte din grâne s'au secerat pe timp frumos. Dacă acest timp s'ar fi menținut mai mult și dacă în timpul treeratului nu ar fi intervenit pe alocurea ploii, calitatea grâului ar fi fost incontestabil mai mulțumitoare.

Din cercetările noastre făcute asupra grânelor trimise de Prefecturi (peste 700 probe), rezultă următoarele :

1. *Ca greutate*, grânele anul acesta sunt mai ușoare de cât cele din anii trecuți și mai grele ca cele din anii 1900 și 1901.

Media generală pentru întreaga țară este de 76.8 kgr. Grâne mai grele de 80 kgr. care constituie caracterul grânelor noastre, și pentru care fapt sunt atât de apreciate și căutate pe piețele streine, nici în anul acesta nu sunt rarități. Este adevărat însă că numărul lor nu este așa de mare ca în alți ani.

În general greutatețile hectolitriche variază între 76 și 79 kgr.

După regiuni, Moldova, a dat și anul acesta grânele cele mai grele și în special remarcăm județele : Fălciu, Tecuciu și Covurlui, în cari greutatețile hectolitriche medii sunt peste 78 kgr.

În ce privește Muntenia, regiunea Bărăganului care cultivă nu mai puțin de 432.000 ha. adică cu 100.000 ha. mai mult de cât întreaga Moldova, a dat grânele cele mai bune cu greutatea hectolitrică medie de 77.1 kgr.

Dintre județele din șesul Dunării, cele mai bune grâne le au județele : Doljiu, Mehedinți și Ilfov.

2. *Ca aspect și culoare*, constatăm că grâul diferă de la o regiune la alta; avem grâne de culoare roșie și stieloose; avem însă și mult grâu de culoare spălăcită. Acest fapt credem că se datorește în mare parte ploilor din timpul secerișului și treeratului, precum și din cauza râului obiceiul luat de mare majoritate a agricultorilor din Muntenia de a lăsa grâul în clăi pe câmp, fără a-l pune în șire și a-l treeră direct din clăi.

3. *În ce privește corpurile streine*, anul acesta fiind favorabil dezvoltării buruienilor, grânele au în consecință un procent mai mare de corpuri streine. De altfel aceasta se observă mai ales la grânele țărănești. Ar fi de dorit ca onor. Minister să ia toate măsurile posibile, cari ar putea contribui la răspândirea și întrebuințarea mai largă a diferitelor mașini de curățat, ca trioare, vânturătoare, etc.

4. *Producțiunea la hectar*, a corespuns anul acesta tuturor așteptărilor și, după datele pe cari le avem, s'a obținut în termen mediu în unele județe ca: Doljiu, Brăila, R.-Sărat și Prahova, peste 22 hl. la hectar. Credem, că media producțiunii generale pentru întreaga țară atinge țifra de 20 hl. la hectar, deci dacă calitatea nu este pentru toți mulțumitoare, se va găsi o compensațiune în marea producțiune.

— Nu e nici mare nici mic pentru cel care a creat totul; unde a suflat el, există ori ce lucru și el a suflat pretutindeni.

Învățământul agricol în România.

Congresul absolvenților școalelor de agricultură, ținut zilele trecute în București și despre care am publicat o scurtă dare de seamă în No. trecut, ne îndeamnă a vorbi acum despre organizarea acestor școli și despre dezvoltarea lor în țara noastră.

Un îndemn mai mult ne este și lucrarea d-lui Chr. D. Druțu, inspector al învățământului agricol, apărută de curând și intitulată. «*Istoricul învățământului agricol în România*».

Învățământul agricol în principatele române a fost multă vreme sau cu totul lăsat la o parte sau anexat pe lângă alte școli de diferite grade.

Cea dintâiu școală specială de agricultură a fost întemeiată în Principatul Țării-Românești în anul 1852 la Pantelimon lângă București.

După Unirea principatelor s'a dat atențiune mai mare învățământului agricol, introducându-se cursuri de acest tel în seminarii și în școlile normale de învățători. Școli speciale nu s'au creat nici acum, atât numai că s'a reorganizat institutul dela Pantelimon în 1863, iar direcțiunea s'a încredințat d-lui P. S. Aurelian.

Conform dispozițiilor art. 207 din legea instrucției din 1864, se înființează, după trei ani dela promulgarea acestei legi, două școale practice sau ferme: una la Galata lângă Iași și alta la Balta Verde lângă Craiova. Acestea s'au deschis în niște vechi clădiri mănăstirești la 1 Septembrie 1867. Ele au avut însă o viață foarte scurtă.

Pentru prima dată s'a făcut în 1883 o lege specială a învățământului agricol. Ea prevede școli practice, școli regionale, o școală superioară de agricultură și o școală superioară de silvicultură.

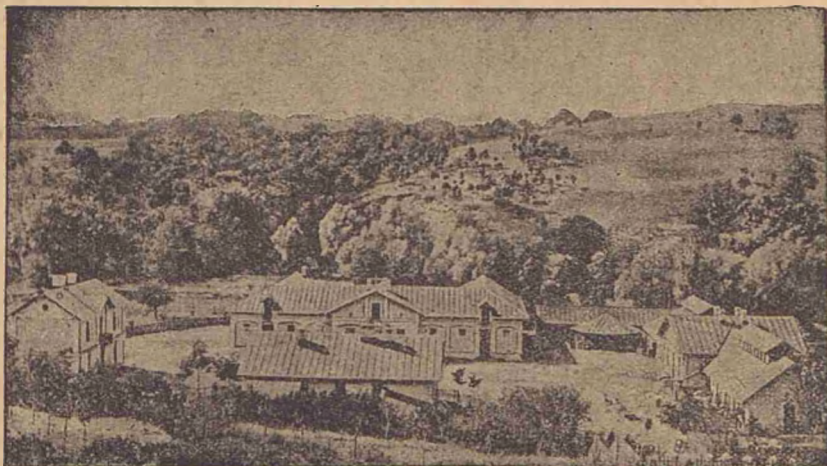
Prima școală practică s'a înființat la Schitul Strihareț în județul Olt, aproape de Slatina. Acesteia s'a dat ca pământ de cultură o moșie de 150 hectare, iar ca local de școală s'au întrebuințat chiliile mănăstirești.

A doua școală a luat ființă în 1885 pe moșia Păncești

Dragomirești din Roman; iar în 1889, s'a deschis a treia școală la Armășești în județul Ialomița.

Aceste școli au funcționat câtă-va vreme fără programe statornice și fără instalații îndestulătoare; o îmbunătățire însemnată s'a făcut în 1891, când s'au cheltuit peste 900.000 lei pentru școlile acestea.

O nouă reorganizare a învățământului agricol s'a făcut prin legea dela 7 Aprilie 1893; s'a redus programul școlilor practice de agricultură, învățământul silviculturii s'a separat și i s'a destinat o școală specială (la Brănești), iar pentru instrucția practică mai ales a absolvenților școlii centrale s'a înființat două ferme model (la Laza, Vaslui și la Studina, Romanați)

Școala de agricultură dela Strihareț.

Cu această organizație, învățământul agricol a funcționat până în 1899. La această dată, în vederea unei mai largi organizări ce urmărește a se da învățământului agricol chiar în școlile sătești, toate școlile de agricultură au fost trecute la Ministerul Instrucțiunii Publice.

Legea din 1899 a rămas neaplicată și s'a pus din nou în vigoare în 1901.

După legea din 1901, învățământul agricol are două categorii de școli: elementare și inferioare.

Școlile elementare au curs de doi ani. Cursurile sunt în

cea mai mare parte practice și se referă la lucrările executate de elevi pe moșia școlii.

Paralel cu acestea, s'au înființat școli de gospodărie rurală pentru fete: una la Borcea în Tecuci și alta la Budișteni în Muscel.

Școlile inferioare reprezintă un grad mai ridicat. Ele au cursuri de trei ani.

De unde mai înainte elevii școlilor practice de agricultură se întrețineau cu totul de stat, acum ei sunt în sarcina părinților; însă statul a renunțat la venitul ce-l produce pământul școlii și a lăsat ca din el să se formeze un fond de rezervă a școlii și restul să se împartă între maeștri și între elevi.

Astăzi avem, afară de școala centrală de agricultură de la Herăstrău (București) și de cea de silvicultură (Brănești):

5 școli inferioare de agricultură: Strihareț (Olt), Roman, Armășești (Ialomița) Nucet (Dâmbovița), Râmnicul Sărat.

1 școală inferioară de agricultură și comerț: Alexandria (Teleorman).

1 școală elementară de viticultură și dogărie: Odobești (Putna).

7 școli elementare: Braniștea (Covurlui), Belcești (Iași), Lehliu (Ialomița), Strehăia (Mehedinți), Poiana (Dolj), Sopot (Dolj), Drăghiceni (Romanași).

De notat este că pentru unele din ele proprietarii au dat ori terenuri, ori clădiri ori au făcut alte înlesniri pentru instalarea lor.

Mai există și școli de agricultură întreținute de unele societăți particulare, precum cea dela Drăgășani.

A.

Câte bănci populare sunt în țară?

Avem în țară nu mai puțin de 1849 de bănci populare sătești, cu un capital social deplin vărsat de 12.665.824 lei și 198.411 membri. Ca publicul să vadă progresul realizat de aceste instituțiuni, va fi destul să amintim că în 1891 nu există decât o singură bancă populară sătească.

Anul în care s'au înființat cele mai multe bănci populare a fost 1904, când s'au constituit 609 asemenea instituțiuni.

Revistele noastre

În Blaj, în tipografia seminariului Arhiepiscopalian a început să iasă la lumină din Septembrie trecut «*Revista politică și literară*» sub conducerea d-lor Iuniu Hodoș și Aurel Ciato. Colaborează mai mulți scriitori de peste munți și din cei de la noi. În No. 2 pe Octombrie, pe lângă articole politice și literare, găsim și o dare de seamă despre petrecerea fraților din Ardeal în București, în care se arată impresia ce le-a produs orașul și expoziția.

*

Revista viticolă, horticolă și agricolă sub direcția d-lui V. S. Brezeanu, No. 12 dela 20 Septembrie 1906 publică un articol de d-l I. Ștefănescu, intitulat: «*Isvoare de câștig în mâna străinilor*». Aci autorul arată cât de prețioasă este ocupația cu cultura legumelor, care e în mâna străinilor, și îndeamnă pe săteni să se ocupe mai stăruitor cu această ramură de îndeletnicire horticolă.

*

Gimnasticul român, revista lunară, al cărei scop este să propage dragostea pentru exercițiile gimnastice atât în școală cât și în societate, publică în No. pe Septembrie o dare de seamă despre întemeierea Federațiunii de gimnastică.

*

În Ploești apare de două ori pe lună o foaie populară pentru răspândirea poveștelor asupra creșterii și îngrijirii animalelor domestice. Ea e intitulată «*Veterinarul*» și e pusă sub direcția d-lor Popescu-Daia, veterinar al orașului, și Th. Ionescu, veterinar al Abatorului. No. 2 dela 15 Septembrie cuprinde, între altele, un interesant articol despre îngrășarea porcilor.

MULȚUMIRI

Învățătorul diriginte al școlii din comuna Drăgușeni, jud. Suceava aduce mulțumiri păr. M. Pienescu din comuna Hârtoape-Lespezi, care a bine voit să plătească pentru școala din Drăgușeni abonamentul la revista «*Albina*» pe anul al IX-lea.

* * *

D. Ioan D. Georgescu, învățător-diriginte al școlii din comuna Tătărani (Dâmbovița), mulțumește d-lor I. Ionescu, elev cl. VII-a liceală și N. Vrăbiescu, primarul comunei, cari au dăruit cărți pentru biblioteca școlii.

Cronica Săptămânil.

M. Sa Regina, medaliată cu Răsplata Muncii.

În *Monitorul Oficial* a apărut decretul prin care se aprobă ca M. S. Regina să primească și să poarte medalia *Răsplata Muncii*, cl. I, pentru învățământul profesional.

Iată și raportul ministrului instrucțiunii către M. S. Regele, în această privință :

Sire,

În cursul acestor patru-zeci de ani, întru propășirea țării și a neamului, alătura cu Maiestatea Voastră, într'un gând și un dor, neobosită a muncit și Maiestatea Sa Regina.

„Sub înalta Sa ocrotire, sub imboldul său zilnic și după înțeleapta Sa povață, au luat ființă societățile „Furnica“, „Albina“, „Munca“, și altele, reînviind astfel cusăturile strămoșești printre mătășurile și bibilurile, cărora rade o rază nemuritoare a trecutului.

„Și acum în urmă, prin înființarea societății „Țesătoarea“, Maiestatea Sa care a zis că viitorul țării îl țese femeia, a pus din nou în pământul nostru sămânța uneia din bogățiile de altă dată ale României. Vin dar cu cel mai profund respect să rog pe Maiestatea Voastră să binevoiți a aprobă ca Maiestatea Sa Regina Elisabeta să primească și să poarte medalia *Răsplata Muncii*, clasa I, pentru învățământul profesional“.

Sosirea Suveranilor în Capitală.

Luni, 23 Octomvrie, MM. LL, Regele și Regina au părăsit Castelul Peleş din Sinaia și au sosit în Capitală, spre a se stabili în reședința de iarnă.

La Sosirea suveranilor au fost de față A. S. Regală Principele Carol, domnii miniștri și Casa militară a M. Sale Regelui, precum și un public numeros.

Iubiții noștri Suverani au fost salutați cu respect, atât în gara de Nord, cât și pe tot lungul drumului până la Palatul Regal.

Neînțelegeri între Germania și Serbia.

Ziarele ne aduc vestea că între Germania și Serbia ar fi izbucnit neînțelegeri serioase. Pricina acestor neînțelegeri ar fi următoarea :

Pe când o comisie Sârbească pentru comandă de tunuri se află la Essen în Germania, un oficer din acea comisie ar fi luat copie după niște aparate aplicate tunurilor model sârbesc ; în urmă acele aparate cari sunt proprietatea fabricii Germane de tunuri Krupp ar fi fost așezate și la tunurile Schneider sârbești, comandate la fabrica Creuset din Franța.

Fabrica Krupp, socotindu-se păgubită, s'a adresat guvernului german, care ar avea de gând să împiedice cu concursul Au-

stro-Ungariei trecerea tunurilor sârbești prin această din urmă țară în Serbia. Așteptăm să vedem, dacă se vor realiza aceste amenințări.

Foamete în China.

Din Shanghai se telegrafiază că misionarii creștini povestesc că în provincia Kiangsu, din nordul Chinei bântue o foamete grozavă. Aproape zece milioane de oameni sunt în pericol de a muri de foame.

Autoritățile împiedică pribegirea, fără însă a îngriji de hrana populației.

În interiorul provinciei au început turburări.

Congresul agenților sanitari și al moașelor.

Duminecă 15 Octomvrie c., s'a deschis în sala Ateneului congresul agenților sanitari și al moașelor din țară, numit și congresul corpului sanitar inferior. La acest congres au luat parte un număr însemnat de agenți sanitari, vaccinatori și moașe, sub președinția d-lui dr. Koslinski.

La deschidere, d-l președinte a ținut o cuvântare, arătând că personalul sanitar inferior cu acest prilej ia parte la bucuria neamului, care serbează jubileul de 40 ani de domnie a M. Sale Regelui.

Acest congres mai are darul de a uni și înfrăți pe toți membrii personalului sanitar. Laudă hărnicia acestor funcționari, cărora le este incredințată, după medici, grija prevenirii boalelor molipsitoare și îngrijirea celor ce sunt în suferință. Mulțumită cunoștințelor dobândite și practicii îndelungate, agenții sanitari au ajuns folositori pentru bunăstare a populației rurale.

S'a trimis apoi M. Sale Regelui o telegramă cu cuprinsul următor :

«Personalul sanitar inferior întrunit astăzi, depune respectuos la picioarele tronului M. Voastre sentimentele de devotament ne-strămutat, iubire și admirațiune, rugând pe Dumnezeu să vă dea ani mulți, pentru fericirea și prosperitatea țării.

«Să trăiți Majestate ! Trăească M. S. Regina ! Trăească AA. LL. RR. Principii moștenitori ! Trăească Dinastia !».

În cele trei zile, câte au ținut acest congres, s'au desbătut mai multe chestiuni ca: îmbunătățirea stării sanitare a țării, drepturile și datoriile corpului sanitar inferior, statutele societății agenților sanitari, înființarea unui organ de publicitate, chestiunea moașelor empirice la sate, etc.

PARERI SI PROPUNERI

D. Gh. Angelescu, învățător în comuna Călinești (Vâlcea), ne trimite o comunicare în care ne spune că preoții din sate ar face bine să meargă în fiecare lună (în ziua întâia sau în a doua) cu botezul din casă în casă. Cu această ocazie ar putea să vorbească cu sătenii despre diferitele lor nevoi și mai ales i-ar putea îndruma să-și ție curțile și casele curate

Informațiuni.

= Ministerul de finace a pus în circulație monete de aur de 50 lei, bătute cu ocaziunea jubileului de 40 ani de domnie a M. Sale Regelui. Aceste monete poartă pe o parte efigia M. Sale și cuvintele „Carol I Rege al României 1866—1906“, iar pe cealaltă parte înfățișează pe M. Sa călare, ca Domnitor, și cuvintele: „Carol I Domn al României, 50 lei“. Toate casele publice au fost îndatorate să dea și să primească în plăți nouile monede.

= Comisariatul general al expozițiunii a făcut cunoscut ministerului lucrărilor publice că din înaltul ordin al M. S. Regelui, expoziția s'a prelungit până la 15 Noemvrie. În acelaș timp, comisariatul roagă ministerul lucrărilor publice să mențină reducerea de 50 la sută pe căile ferate pentru vizitatorii expoziției, până la acea dată. Ministerul a aprobat.

= Direcțiunea generală a serviciului sanitar, având în vedere că în timpul posturilor lungi, numărul bolnavilor și al morților crește la sate mai ales printre copii, din cauza hranei neîndestulătoare, a trimis o adresă Sfântului Sinod, prin care îi roagă să deslege de posturi pe copiii mai mici de 10 ani.

De asemenea a mai mijlocit să se dispună ca botezul copiilor să se facă în timpul ernoii, acasă la părinți, în apă caldică, și într'o cameră încălzită, de oarece azi, botezul făcându se la biserică, în frig și în apă rece, copiii sunt expuși la numeroase boale cari de cele mai multe ori sunt mortale.

= Primăria orașului Alexandria a hotărât ridicarea unui monument, în memoria domnitorului Alexandru Ghica, întemeietorul acestui oraș.

= Academia Română a ținut ședință publică Vineri, 20 Octomvrie.

D-l Ion Kalinderu, prezidentul Academiei, a făcut o dare de seamă asupra solemnității desvăririi statuei lui Alecsandri la Iași,

În urmă d-sa a făcut apel ca să se desfășure o mai mare activitate din partea Academiei pentru ridicarea unei statui nemuritorului poet în Capitală, cu a'ât mai mult cu cât Academia are un fond de 85 000 lei în acest scop

Membrii Academiei, luând act de dorința d-lui Kalinderu, au numit o comisiune compusă din d-nii Kalinderu, D. A. Sturdza, Olănescu-Ascanio și Iacob Negruzzi, care să se ocupe de această chestiune.

= La Corabia s'a înființat de curând o societate de gimnastică, sport, muzică și conferințe populare. Scopul acestei societăți este:

a) a procura membrilor săi mijloacele necesare spre a și dezvoltă fizicul prin exerciții gimnastice și îndeletniciri sportive, precum și gustul muzical prin exerciții corale și ansambluri instrumentale; b) a înființa o școală pregătitoare spre atingerea scopului ei, unde membrii săi vor găsi cele necesare pentru exercițiile de gimnastică, scrimă, tir, biliard, muzică, etc. c) a adună un fond pentru construcția unui local propriu de școală; d) a înființa o bibliotecă populară; e) a înființa o școală de adulți; f) a contribui

pe cât posibil la dezvoltarea sentimentului național prin ținerea de conferințe populare; g) a adună un fond necesar pentru ridicarea unui monument, în piața orașului Corabia, în amintirea trecerii armatei române pe câmpiile bulgărești, la 1877.

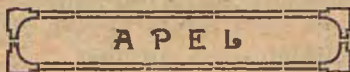
= Societatea de lectură «Andrei Șaguna» din Sibiu s'a constituit pe anul școlar 1906—1907, sub președenția P. C. S. d-lui dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial cu un comitet de 10 persoane, profesori și clerici.

Bibliografie.

A apărut:

Casa rurală în raport cu marea și mica proprietate din punct de vedere economic, de Vasile S. Moga, agronom și profesor.

Prețul 50 bani.

În comuna Breaza de sus, jud. Prahova, s'a înființat o societate de lectură, care să desvolte dragostea de citit printre sătenii adulți.

Comitetul face un călduros apel tuturilor d-lor autori, librari, editori de cărți, conducători de reviste și roagă pentru ajutarea societății cu operele d-lor.

Poșta Redacției

= Articolul trimis de d-l I. Sucos se va publica într'un număr viitor, cu modificări.

= Articolul «Formoza» nu se poate publica, fiindcă cuprinde câteva erori de fond și o expunere nepotrivită pentru revista noastră.

LICITAȚIUNI

În ziua de 3 Noemvrie 1906, ora 10¹/₂ a. m. se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a reparațiilor și înlocuirea mobilierului băilor Eforiei după Bulevardul Elisabeta.

Devizul în sumă de lei 4 308,30.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

= Idem pentru darea în întreprindere a reparațiilor și înlocuirea rufăriei Băilor Eforiei, după Bulevardul Elisabeta.

Devizul în sumă de lei 5 864,50.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

= Idem pentru darea în întreprindere a reparațiilor generale necesare băilor din palatul Eforiei, după Bulevardul Elisabeta.

Devizul în sumă de lei 33 096,10.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

= În ziua de 6 Noemvrie 1906, ora 10¹/₂ a. m., pentru darea în întreprindere a lucrărilor de despotmolire a canalului principal de pe moșia Măxineni-Corbu din județul R.-Sărat.

Devizul fiind în sumă de lei 8.850.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Caetul de sarcini și devizul se pot vedea la Serviciul Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10—12 a. m.

Domnii concurenți, spre a putea lua parte la licitație vor trebui să depună ca garanție provizorie lei 5% din suma devizului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

Se pune în vedere d-lor concurenți art. 72—83 din legea comptabilității publice.

„STEAU A“

Societatea „*Steaua*” are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalludern, *Președintele Academiei române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; *Preotul econom* Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Eremia Medianu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; N. C. Popescu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; L. Silea (Cocioc-Ilfov), 2 lei; D. Avramescu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; Pr. Bujureanu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; Th. Stăncescu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; I. Bănescu (Cocioc-Ilfov), 1 leu; Alex. I. Popa (Cocioc-Ilfov), 1 leu; Pr. C. Popescu (Cocioc-Ilfov), 1 leu; Gh. Iordăchescu (Cocioc-Ilfov), 2 lei; Al. Timotescu (Cocioc-Ilfov), 1 leu; Natalia Maior Marin Angelescu (Aurorei-Buzău), 2 lei; Samuel Coritzer (Anton-Pan București), 2 lei; I. M. Schwartz (Aurora-București), 2 lei; I. Diamandi (Dudești-București), 2 lei; S. Goldenberg (Dudești-București), 2 lei; S. Horenstein (Calea Văcărești-București), 2 lei; Iordan Dumitrescu (Triumfului-București), 2 lei; M. Cioară (Corbului-București), 2 lei; C. C. Popovici-Tașcă (Mântuleasa-București), Iosef Göbl (Doamnei-București), 10 lei; B. Bidulescu (Doamnei-București), 3 lei; D. C. Ionescu (Doamnei-București), 2 lei; M. Porn (Doamnei-București), 10 lei; Alfred Kohn (Craiova), 10 lei; M. Pincas (Doamnei-București), 20 lei; Iulius Saxon (Calea Moșilor București), 20 lei; R. N. Grigorcea (Bacău), 4 lei; Al. Videanu (Gara Dărmănești-Bacău), 1 leu; V. V. Dobreanu (Onești-Bacău), 1 leu; Const. Șenchea (Letea-Bacău), 1 leu; Pr. Gh. Gruia (Gâșteni-Bacău), 1 leu; N. Mateiu (Bogdănești-Bacău), 1 leu; D. Mihăilescu (Cleja-Bacău), 1 leu; Gh. Rusu (Gărbăni-Bacău), 1 leu; I. Nalbse (Schitu-Frumoasa-Bacău), 1 leu; B. Bobârnoac (Răcăciuni-Bacău), 1 leu; Th. Georgescu (Tg.-Ocna), 2 lei; I. V. Ercuță (Tg.-Trotuș-Bacău), 1 leu; C. T. Dăscălescu (Poduri-Bacău), 1 leu;

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 1.835; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 10.820 lei și 40 bani.

(Va urma în numărul viitor).

D-lui Ioan M. Popescu din Căciulești
Dirigintelo școalei comuna Cocice
jud. Ilfov

NIC

prin Gara *Peris*

24, Calea Victoriei, București.

■ **PALARII, PALARII, PALARII** ■

mel și tari, culori și negre

primeso zilnic

Noutăți diferite.

■ **GHEȚE, GHEȚE, GHEȚE** ■

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-31

A P E L

Comitetul pentru înființarea unei biblioteci populare pe lângă școala de băeți din Câmpina, comuna din :

Președinte, **B. P. Hășdău.**

Membri: *I. T. Ionescu*, primarul orașului Câmpina. — *Dr. S. Aisinman* și *L. Winkler*, directorii societății «Steaua Română». — *G. Ștefănescu*, exploatator de petrol și fost primar. — *H. F. Braun* și inginer *C. Mircea*, directorii societății «Câmpina-Moreni». — *Dr. N. Ruban*. — Avocatul *G. Dumitrescu* și *C. R. Bărbăcioru*, cel d'întăiu jurisconsult, și cel de al doilea inginer șef la soc. «Steaua Română». — *D. Ștefănescu*, judecătorul de pace, al pl. Prahovei. — Ing. *G. Ciobanu*, președintele Uniunii maștrilor soniori. — Inginer sonior *P. H. Paul* și directorul școalei de băeți *An. Scripcă*, casier și bibliotecar, fac un călduros apel la librării, editori și autorii din țară, ca-să dăruească bibliotecii : cărți, reviste etc. care ar pnteja ajuta la luminarea mulțimei din acest centru al industriei petrolifere.

Toate cărțile pe cari d-nii librării, autori, editori și voitori de bine, ar voi să le dea pentru această bibliotecă, sunt rugați să le trimită *Administrației revistei noastre str. Mântuleasa, No. 9, București*, pe care comitetul de mai sus, a însărcinat-o cu strângerea cărților ce se vor dărul.

Inst. de Arte Grafice Carol Gôbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16. — 17.202.